

У Србији четвртина становништва са месечним примањима од 15.400 динара је у стању релативног сиромаштва, па је земља прва на листи по сиромаштву ако се пореди са земљама ЕУ, рекао је професор Економског факултета Михаил Арандаренко.

Он је на панел дискусији на Економском факултету у Београду, поводом представљања новог броја стручног часописа Мониторинг социјалне ситуације у Србији (МОНС), рекао да се сиромаштво још мери на основу претпоставки из Стратегије за смањење сиромаштва урађене пре 15 година.

"У Србији се сиромаштво мери, не кроз европски концепт релативног сиромаштва, што подразумева примања мања од 60 одсто националног просека, већ кроз апсолутно сиромаштво које се дефинише потрошачком корпом у којој је минимум намирница за преживљавање", рекао је Арандаренко.

Концепт релативног сиромаштва, према његовим речима, подразумева да је за смањење сиромаштва неопходан, не само привредни раст, него и смањење неједнакости у дохоцима како би што више људи могло да учествује у економском, социјалном и културном животу земље.

"Ако се пореди са земљама ЕУ, а на листу прикључи и Турска, Србија је на првом месту по стопи релативног сиромаштва, иза ње су Бугарска, Португал и Македонија", рекао је Арандаренко.

Додао је да је 2016. године стопа апсолутног сиромаштва становништва са дохотком испод 11.700 динара била 7,3 одсто, а у екстремном сиромаштву је било од један до 1,5 одсто становника.

Арандаренко је рекао да апсолутно сиромаштво није карактеристика само неразвијених земаља и да у Америци, чија је потрошачка корпа хране много богатија, измерена стопа тог сиромаштва од 12,7 одсто.

О новим социјалним политикама

Данашња социјална политика, према речима доцента Правног факултета у Београду Данила Вуковића, подређена је економији као и у Стратегији за смањење сиромаштва која је престала да важи, а њене основне претпоставке нису испуниле очекивања да ће се ефекти економског раста прелити на сиромашне и побољшати њихов положај.

И нове социјалне политике, према његовим речима, оличене у Програму реформи политике запошљавања и социјалне политике, сатављене су на истим претпоставкама, па су и оне у функцији економског развоја.

Ако се образовање, политике рада и запошљавања или социјалне заштите усмере, како је рекао, само на економске циљеве - повећање конкурентности и јачање привреде, тада не могу да теже једнакости или правди.

"Данас се социјалне политике не баве узроцима сиромаштва или слабог образовања и отклањања узрока, већ се нуде иста решења као и пре 15 година, а то значи да ни ова Влада нема јасну визију за делотворну социјалну политику која се између осталог постиже и јачањем политичке моћи гласа оних група које су посебно погођене", рекао је Вуковић.

Додао је да државне политике нуде борбу за благостање без учествовања оних чијем се благостању тежи.

"Стратегија за смањење сиромаштва је била производ оног времена, а сада треба повести дијалог како да се отклоне ограничења и секторске политике смање

неравноправност, па да на пример образовање постане једнако доступно и сиромашној деци", рекао је Вуковић.

(Бета)